

BUTLLETÍ D' INFORMACIÓ CATALANA

Abril 1961.

Ap. Nal. # 14.81.

Bogotá. Rep. de Colòmbia.

" Ni els dolors d'una guerra i d'una ocupació, ni el Decret de Nova Planta, que prohibia la Llengua Catalana i anul·lava l'existència de l'Estat Català, pogueren abatre la NACIO CATALANA". -

M. Carrasco i Formiguera. -

El dia 9 d'abril del 1938, un Divendres Sant, fou afusellat a Burgos (Espanya).

Mentre anava, de Baiona a Bilbao, a ocupar el càrrec de delegat del govern català davant del govern d'Uzkadi, fou fet presoner: el cuirassat "Canarias" es va apropiar del vaixell mercant en el qual viatjava i que era del govern basc. Fou dut a Burgos i allà, sentenciat a mort.

Un gran patriota català. Recordem-nos-en !

23 d'abril. SANT JORDI. -

Trobar-nos en el present mes i no recordar el Sant Cavaller, fóra un greu mancament a la nostra terra pel que representa i simbolitza.

El seu culte és un dels més antics de l'Església, car es té per cert que a les darreries del segle Vè. Santa Clotilde, esposa del rei Clodoveu, havia fet bastir altars a la seva memòria. Era venerat a les esglésies d'Orient i d'Occident, però entre nosaltres pot dir-se que la seva devoció arrelà fonament gairebé a l'hora de formar-se Catalunya en temps de la reconquesta, a les gestes de glòria de la qual, la tradició fa prendre una part molt activa a l'ardit Sant Cavaller.

La llegenda pietosa aplicada al Comte de Barcelona Borrell II, explica que amb el sol ajut de nou homes "de paratge" que acudiren a la seva crida a les muntanyes de Manresa, li fou possible poder recobrar la capital del seu Estat, mitjançant la intervenció del gloriós Sant Jordi, que voltat de núvols, cavalcant un cavall blanc i brandant un llamp per espasa, els guià a la lluita, i en memòria del triomf s'afegeix que el Comte Borrell prengué per divisa la creu vermella en camp de plata, les armes que en totes les aparicions ostentava al penó, a la rodella i a la sobrevesta el gran "Màrtir", com l'anomenaven els grecs.

L'origen del seu patronatge es troba en un cas semblant ocorregut un segle després a la batalla d'Alcaraç, l'any 1094, guanyada per Pere I, i després d'aquests dos esdeveniments, llegendaris, Catalunya i els monarques d'aquell regne l'adoptaren per Patró i fou, per sempre més, l'ànima de totes les empreses militars.

L'any 1456, per acord de les Corts de Catalunya, reunides a Barcelona, va ésser declarada festa obligatòria. Aquesta diada, on més s'ha commemorat amb gran lluïment, ha estat a Barcelona, on no solament es celebrava la Diada del Sant Patró de Catalunya a l'altar, sinó que es feien festes profanes en el seu honor. Una d'elles eren les justes cavalleresques organitzades a la plaça del Born per l'estament militar de la noblesa catalana. S'hi aplegava el bo i millor de la nostra antiga ciutat, lluint les seves gràcies i elegància les dames i donzelles barcelonines. -

-----